

KÉZFOGÁSOK

VAJDASÁGI KÖLTŐK VERSEIBŐL

PAVLE POPOVIC

PANNÓN AKVARELL

Súlyos kalászokat bíbor hőség locsol
száraz szalmán perrenő aranyszemek
lobog az egyetlen nap ahol már madár sem jár
lángja bizodalom

lobog az egyetlen nap ahol már madár se jár
szedi az éj az ég érett narancsait
mögöttünk halott órák hevernek
elszóródtak a tájon akár a páfrány

kihajt haragos színű földemből
ez a szív mint máglyája az égnek
lángja reménynek
tudom végül majd elizzik benne minden
nincs menekvés
mert sose közelítsük a lángot
a nap helyett az süt majd föl a por
senki se lesz se jobb se rosszabb
mind akik itt állnak most a kezdeten
lesznek utolsók

súlyos kalászokat bíbor hőség locsol
száraz szalmán meleg gyöngye ömöl
e nagy nap mint nagy aranygöngy
még előttem áll.